

بررسی چند سند تاریخی درباره امور شهر

عباسقلی صادقی

عضو هیأت علمی دانشگاه پیام نور

فروزنده کاظمی

کارشناس مالی وزارت علوم و تحقیقات و فن آوری

رها کردن کودکان ناخواسته توسط مادر از همه جا بریده وقطع امید کرده در کنار خیابان‌ها و کوچه‌ها، از اعمالی است که امروزه نیز در کلانشهرها شاهد آن هستیم. در این میان مادرها سعی می‌کنند کودک را در محل‌های قرار دهنده که کودک سالم مانده و توسط افراد متمول و دلسوز یافته شده و زنده بماند.

اولین سند در رابطه با کودک رها شده‌ای است که در کنار دیوار ژنرال کنسولگری انگلیس رها شده و ژنرال کنسول کودک پیدا شدن را به مقامات شهر تبریز اطلاع می‌دهد.

معترض النحا تا ناما دوستان استظهار را، مشقما مکرما.

طفل شیر خوری را در بازارچه دروازه مهاد مهین انداخته اند که اگر کسی متوجه او نشده شیر ندهد احتمال می‌رود از گرسنگی امروز یا امشب تلف شود، یا اگر در همان جا بماند و کسی نبرد شب اورا جانور بخورد.

دوستان می‌تواند اورا بدهد یک نفر ضعیفه شیردار نگاهدارد و کفیل اجرا{ی} جانب او بشود. ولیکن این قدر می‌داند {که} هرگاه این عمل را بکند هر روزه بچه آورده در جوار قونسولگری خواهد انداخت. لهذا به آن دوستان استظهاری

شهرها دارای سیستم پیچیده‌ای هستند و اداره امور آن‌ها نیز همین پیچیدگی را دارد، به ویژه در کلانشهرها که جمعیت در آن از عادات و رسومات خردۀ فرهنگ‌های گوناگون تشکیل شده‌اند. هماهنگ شدن و تنظیم و تداخل این خردۀ فرهنگ‌ها که منتج به یک سازگاری و نظم رفتاری وهم زیستی سالم شود به زمان طولانی نیاز دارد، به ویژه که در این میان افرادی پیدا شوند که سخت پایبند عادات و فرهنگ زمین‌های اولیه خود باشند.

در این میان مشکلاتی را شاهد هستیم که آپارتمان نشینان با هم دارند از قبیل: رعایت نظافت مشاعرات، رعایت سکوت در شب، پرداخت

شارژها، مصرف عادلانه و سرانه آب و گاز و....

در این گفتار چند سند تاریخی را بررسی می‌کنیم که وقایع آن حدود یک قرن و نیم پیش در شهر تبریز به وقوع پیوسته است، این وقایع شایع آن چنان بوده که تکرار آنرا امروز هم می‌بینیم و می‌شنویم. و در پایان چند عکس مربوط به تبریز ارایه می‌شود که حدود یک قرن پیش تهیه شده است.

ادامه بحث را با بررسی اولین سند پی می‌گیریم.

پسری خسرو از پیشنهاد

با گسترش شهر و سرازیرشدن مهاجران تازه،
حاشیه شهر بلعیده شده و جزو مناطق مسکونی
شهر می‌شود. در این صورت حاشیه‌ها به شاعر
دورتر منتقل می‌شوند در این میان چنان که
گفته شد تأسیسات و کارخانه‌های مستقر در
حاشیه در درون شهر قرار می‌گیرند.

تعدادی از آنها آلوده کننده بوده و آلودگی‌های
فیزیکی و شیمیایی زیست محیطی را برای
ساکنین ایجاد می‌کنند چنانکه خاک، آب و
هوای را آلوده کرده و بیماری‌های اپیدمیک و
ساری را سبب می‌شوند. از جمله این تأسیسات
دباغخانه‌هاست به خصوص که روش کاردار آن
ستی و غیرعلمی باشد. همین قدر می‌توان گفت
که یک دباغخانه بوى تعفنی را ایجاد می‌کند که
کلیه ساکنان یک شهر بزرگ از آن در حال رنج
خواهند بود.

در این قسمت از گفتار سندي را بررسی
خواهیم کرد که در آن انتقال یک کارخانه دباغی
به بیرون شهر مطرح شده است.

مقرب الخاقان، دوستان استظهاراً مشفقاً
مکرماً.

در سر راه محله اهراب (۱) نزدیکی قبرستان
جایی هست که در

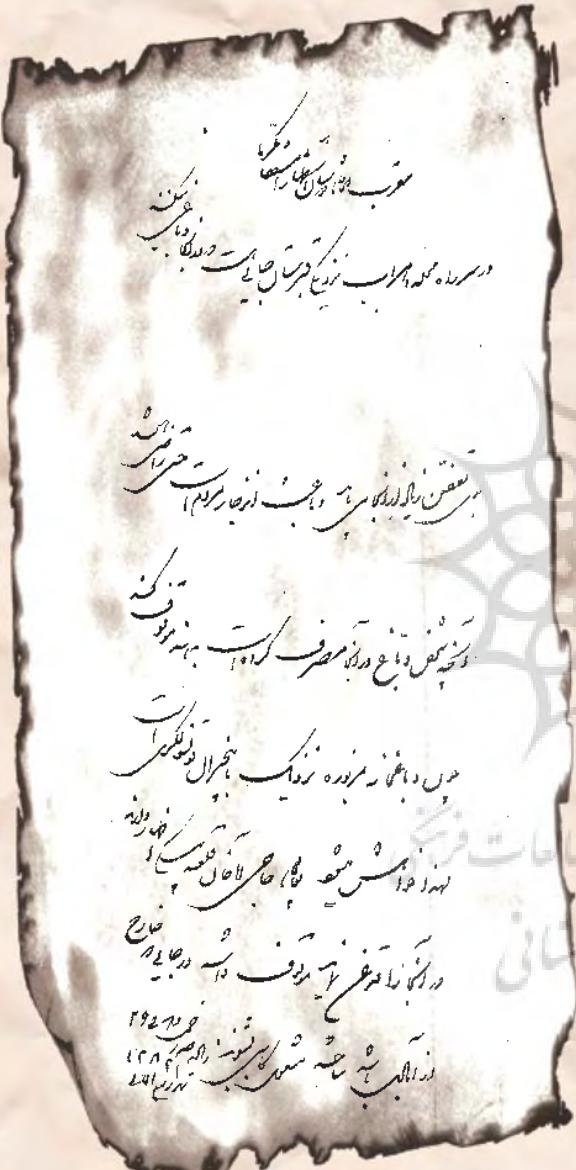
آنجا دباغی می‌کنند.
بوی تعفن زیاد از
آنجا می‌آید و باعث
ازنجار مردم است،
حتی راضی هستند
که آن چه شخص
دباغ در آنجا مصرف
کرده است به او بدنه
موقوف کند، چون
دباغخانه مذبور نزیک
جنral قونسولگری
است، لهذا خواهش
می‌شود به عالیجاه
 حاجی آقاخان قلعه
بیگی اظهار دارند که
آنجا را قدغن نماید که
موقوف شدن به قطب هستند و مهاجر پذیر سرازیر
می‌شوند. این شهرها دارای حاشیه‌هایی است
باشد، ساخته مشغول

لازم دید مراتب را اظهار دارد، و دوستانه خواهش
نماید که درخصوص همین طفل قرارشایسته
بدهنده و درباب از این قبیل کارها به نحوی
قرارداده باشند که رضای خدا به عمل آید.
منظور دوستدار آن است که زحمت او را بر ذممه
آن دوستان استظهاری بگذارد. البته در این باب
قراری سابق بوده است که کدخای محله و یا
دیگری مواظب داشته‌اند.

باز به همان طور رفتار نمایند و زودتر این فقره
حکم داده باشند که به آن طفل صدمه زیاد از
گرسنگی نخورد.

زیاده زحمت است فی ۱۵ شهر ذیحجه ۱۲۷۹
قمری مهر کنت اندر روایت.
ادامه گفتار را با بررسی سند دیگری دنبال
می‌کنیم.

هر روزه هزاران مهاجر به امید پیشرفت و
به دست آوردن امکانات زندگی بهتر به شهرها
به خصوص شهرهای در حال توسعه که در وضعیت
تبديل شدن به قطب هستند و مهاجر پذیر سرازیر
می‌شوند. این شهرها دارای حاشیه‌هایی است
که در آن تأسیسات مختلفی ایجاد شده‌اند.

کاسبی بشوند. زیاده چه زحمت دهد. فی
۲۹ شهر ربیع الثانی ۱۲۸۲ قمری. مقرب
الخاقان، دوستان استظهاری، مشفق
مکرم میرزا عبدالوهاب خان نایب الوزرا
ملاظه نمایند. مهر کنت اندرودابت.

ادامه گفتار را با بررسی سندی دیگر
درمورد در خواست مجدد انتقال دباغخانه
به خارج شهر و تعلل، تسامح و تغافل
قلعه بیگی در کار انتقال دباغخانه به
خارج شهر پی می گیریم.
مقرب الخاقان، عمدہ الموانین العظاما،
دوستان استظهاری، مشفقا مکرماء.

دریاب موقف داشتن دباغخانه که
در سرراه واقع است واز عفونت آنجا
عبورمشکل است، سابقاً از آن دوستان
استظهاری خواهش شده بود، و به عالیجاه
 حاجی آقا خان قلعه بیگی رجوع فرموده
بودند که قدغن نمایند آنجا را موقف
کنند. عالیجاه مشارالیه در این مدت امروز
و فردا کرده هروقت دوستدار نزد عالیجاه
مشارالیه آدم فرستاد، در جواب گفته بود:
به چشم، می گوییم خراب نمایند. چون از
قراری که معلوم می شود قلعه بیگی باز
به اهمال می خواهد بگذرانند، لهذا مجدداً
به آن دوستان استظهاری زحمت داده
دوستانه واش می شود که حکم بفرمائید
آنجا را از میان محله موقف کرده در
خارج آبادی بسازند. از این قبیل جاهای
عفونتدار خوب نیست در میان آبادی
باشد زیرا که باعث امراض بد خواهد بود،
هر وقت دوستدار از آنجا می گذرد، زیاد
از اذیت می کشد.

لازم بود زحمت افزا گردید. تحریرا فی
۱۶ شعبان ۱۲۸۳ قمری. مقرب الخاقان،
عمده الخوانین العظام، دوستان استظهاری،
مشدق مکرم میرزا عبدالوهاب خان نایب
الوزراه ملاحظه فرمایند. مهر کنت
اندرودابت.

منابع:

- صادقی عباسقلی، فروزنده کاظمی، مکاتبات دول ثالثه با دولت ایران (جلد اول انگلیس)، انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، تهران، ۱۳۸۶
- مجموعه استاد خصوصی عباسقلی صادقی